ANGELO NICULESCU — OMUL LINIȘTII INTERIOARE, AL VORBEI SOCOTITE

La 18 noiembrie, două zile după meciul cu Grecia, se vor împlini doi ani de cînd Angelo Niculescu *și-a făcut debutul ca antrenor al primei echipe naționale. Întîlnea un lot național răvășit, o atmosferă dintre cele mai puțin propice, generate de neuitatele 1—7 de la Zurich și 0—6 de la Budapesta. Și, mai înainte chiar de a începe munca de reprospectare a fotbalului nostru și a rezervelor lui interne pentru reconstruirea unei noi echipe naționale, „profesorul Angelo" a insuflat celor cu care lucra, ceea ce-l caracterizează pe el însuși : liniștea, vorba socotită, detașarea de evenimentul din imediata apropiere calendaristică.*

Și au urmat... cele două înfrîngeri suferite în compania reprezentativei R.D. Germane, decisive pentru turneul olimpic din Mexic — 1968. Se spune că atunci, după a doua partidă cu R.D.G., Angelo Niculescu și-a jurat să fie, totuși, la Mexic, cu echipa României, într-o competiție și mai mare — campionatul mondial din 1970 !

Dar acel 1—0 din meciul cu vicecampioana lumii, formația R.F. a Germaniei, rezultat ce părea a fi cap de coloană în reușita metodelor lui Angelo Niculescu, e urmat imediat de alte rezultate și meciuri slabe, culminînd cu acel 0—3 din toamna trecută, de la Lisabona.

Dar rezultatele muncii, dusă cu migală, cu obstinație, fără zgomot, cu liniște și... calm, de Angelo Niculescu, încep să se arate. Cei doi Bobby, Moore și Charlton, și-au pus semnătura pe actul de naștere al noii noastre echipe, sinonimă aproape cu cea de tineret, iar Wembley-ul i-a cristalizat pe cei 11 tricolori într-o singură forță, capabilă să ridice steagul românesc pe unul din cele 16 catarge de la Mexico-City.

Pentru orice ziarist, Angelo Niculescu e ușor abordabil. Niciodată însă nu știi ce-ți va răspunde la întrebări, pentru că, pe fața lui nu tresare vreun mușchi. Nici cînd avem avantaj, nici cînd sîntem conduși. De pildă, după meciul cu Portugalia, a fost întrebat de ce n-a schimbat pe nimeni în ultimele 20 de minute, cînd un om proaspăt în formație ne putea fi de folos.

Răspunsul : „Pentru că eram mulțumit de jocul celor din teren. Și apoi, nici o rezervă nu poate intra atît de repede în ritmul jocului". *I s-a mai pus o întrebare: „Ce crezi despre desfășurarea meciului ?". Răspunsul :* „S-a desfășurat așa cum am prevăzut !".

O astfel de liniște lăuntrică e dezarmantă chiar și pentru adversar...

Em. Vogl : „MARELE CÎȘTIG AL ECHIPEI: COLABORAREA DOBRIN - DUMITRACHE"

De pe banca antrenorilor lotului a lipsit duminică unul din factorii importanți în selecționarea și pregătirea echipei naționale: antrenorul emerit EMERICH VOGL, coordonatorul activității loturilor în cadrul comisiei de selecție. Contractînd o gripă la Copenhaga, unde i-a urmărit pe selecționabilii portughezi din echipa Benfica, el a rezistat cîteva zile, pînă la ultimul joc de verificare a lotului, dar apoi a fost doborît de starea gripală și a fost ținut la pat. Astfel că n-a mai putut fi alături de echipă, mulțumindu-se s-o vadă evoluînd pe micul ecran.

— Tare greu este să nu fii la joc — ne-a spus el în cursul unei vizite pe care i-am făcut-o. *Emoțiile parcă sînt mai mari. Era cît p-aci să-nchid televizorul în ultimele minute ale jocului. Este pentru a doua oară cînd sînt nevoit să lipsesc de la un meci al reprezentativei; prima dată a fost la Londra.*

— Cum ai văzut jocul și echipa noastră ?

— E greu să-ți faci o părere exactă și completă asupra unui meci văzut la televizor. Totuși, am putut să constat că ECHIPA A JUCAT AȘA CUM TREBUIA ACEST JOC DECISIV. Toți jucătorii AU VRUT SĂ LUPTE și AU LUPTAT pentru victorie, e drept, cu randament tehnic diferit, după posibilitățile individuale (rareori pot fi reunite 11 valori egale), dar au dat un randament pe ansamblu superior celui portughez. Firește, în cadrul acestui ansamblu, s-au evidențiat cîteva din valori și spunînd aceasta mă gîndesc la Dobrin, Dumitrache, Hălmăgeanu, Sătmăreanu. *Și încă un lucru : în afara celor două puncte, care puteau fi cucerite la o diferență mai mare de goluri, echipa a realizat un mare cîștig prin COLABORAREA FRUCTUOASĂ DINTRE DOBRIN ȘI DUMITRACHE, fără ca acesta din urmă să fie în plenitudinea mijloacelor sale.*

— Și pentru viitor, respectiv meciul cu Grecia ?

— Pentru viitor? Trebuie continuată cu atenție munca de pregătire a echipei. Lupta pentru calificare nu s-a încheiat, deși șansele noastre s-au mărit. Reprezentativa Greciei nu trebuie subestimată. În ce privește formația noastră, consider că este o formulă care a dat rezultate și, deci, nu există motive pentru o eventuală modificare a ei. După părerea mea, o modificare nu trebuie să intervină decît în momentul în care sîntem convinși că am găsit o soluție mai bună. Cum a fost, acum, cazul cu Dobrin, jucătorul care s-a încadrat în atmosfera de muncă a lotului, a luptat cum n-a mai făcut, dar a și jucat dînd culoare evoluției echipei noastre. Evident, ne frămîntă problema extremelor sau măcar a unei extreme, dar pentru moment n-avem soluții.

Aici s-a încheiat mica noastră convorbire cu antrenorul Vogl, căruia îi urăm grabnică însănătoșire pentru a fi prezent măcar la încheierea — cu succes, sperăm — a „campaniei Mexic 1970" la 16 noiembrie.

Portarul Damas în dificultate ! E! este încolțit de Sătmăreanu, Dumitrache și Dinu, iar ajutorul lui Torres pare inconsistent

VORBESC CIFRELE STATISTICE

ATENȚIE LA TEHNICA INDIVIDUALĂ

Statistica privind pasele și preluările greșite marchează un raport nefavorabil echipei noastre, în comparație cu cea portugheză, indiciu al unui decalaj valoric care ne situează încă sub nivelul realizărilor ce se cer formațiilor de clasă continentală.

În general, frecvența în comiterea inexactităților de ordin tehnic crește odată cu scăderea capacității de efort și creșterea stării de nervozitate a jucătorilor, iar repartizarea greșelilor pe compartimentele echipei, fundașii 35% ; mijlocașii 25% ; atacanții 40% scoate în evidență faptul că procentul înregistrat de înaintași este mult prea ridicat, fapt care exprimă o anumită ușurință în cedarea inițiativei și reducerea posibilităților de finalizare a atacurilor.

(Vezi tabelul I)

ECHIPE	Repriza I			Repriza II-a			Total greșeli		
	Pase greșite	Preluări greșite	Total	Pase greșite	Preluări greșite	Total	Pase	Preluări	Total
ROMÂNIA	17	2	19	13	10	23	30	12	42
PORTUGALIA	8	2	10	17	3	10	15	5	20

TABELUL I

ATAC MAI MULT PE CENTRU

La rîndu lor, numărul acțiunilor ofensive exprimă atît un echilibru general de forțe care a existat în teren, cît și tendința ambelor formații de a organiza și desfășura atacuri variate ca orientare, dar cu o preferință evidentă „pe centru", acolo unde atît echipa noastră, cît și cea portugheză, au mizat pe valoarea și posibilitățile de finalizare ale celor două cupluri de înaintași centrali, **Dobrin — Dumitrache** și **Eusebio — Torres.** Procentul de realizare al acestor acțiuni indică, așa după cum a rezultat și din desfășurarea partidei, un duel continuu între apărători și atacanți, din confruntarea căruia a rezultat un singur gol și acesta — spre satisfacția noastră — în favoarea echipei României.

(Vezi tabelul II)

ECHIPE	Acțiuni ofensive						
	Pe aripi	Pe centru	Prin fundași	Total	Nereușite	Reușite	Total
ROMÂNIA	16	20	9	45	25	20	45
PORTUGALIA	18	21	4	43	26	17	43

TABELUL II

NU MAI SÎNT BILETE, DAR...

Încă de miercuri s-a anunțat că nu mai sînt bilete pentru meciul cu Portugalia. Cei care nu avuseseră prudența să-și procure din timp umblau disperați după bucata de hîrtie care le dădea „liber" în tribunele de la „23 August". Și totuși...

Duminică dimineață, toate drumurile care duceau spre „23 August" erau cuprinse de agitația tipică zilelor de meci mare. La prînz orașul părea „mort", iar tramvaiele și autobuzele circulau aproape goale. De-acum, tribunele stadionului gemeau de mulțimea celor veniți să-și încurajeze echipa națională.

Gemeau și cele trei artere (Bd. Muncii, șos. Ialcului și str. maior Coravu) care duc în incinta parcului „23 August". De data aceasta, de oameni care n-aveau bilete, dar care, cu toate acestea, veniseră spre stadion Poate găseau vreunul... Și, cei mai norocoși, au găsit. La capătul tramvaiului 13, un autobuz O.N.T. (32 B 8 156) se transformase într-o... casă de bilete, în jurul căreia era omor de lume, cu banii întinși spre ferestrele salvatoare (pentru unii) de unde ieșeau biletele pentru meci. De ce a trebuit să fie expediate în provincie dacă ele s-au vîndut tot la București ? Mister !

Dar n-a fost singura anomalie. Trecînd peste faptul că erau sectoare arhipline în timp ce altele mai aveau rînduri de bănci neocupate, la una din porțile de control, cea dinspre șos. Ialcului, am întîlnit grupuri de arbitri și antrenori divizionari cărora nu li se dădea drumul pe baza carnetului de liberă intrare eliberat de Federație, drept recunoaștere a activității depuse de ei în domeniul fotbalului. E drept, vineri — cu două zile înainte de meci — a fost publicat un comunicat prin care carnetele lor nu erau valabile, dar nimeni nu s-a gîndit să le asigure biletul de intrare cuvenit. Vineri la prînz s-a revenit asupra deciziei, dar probabil că n-a ajuns la toți controlorii stadionului, pentru că unii dintre antrenori și arbitri au putut să pătrundă în stadion, dar alții nu. Oare merită un astfel de tratament aceste cadre tehnice, care duminică de duminică se află pe terenuri, conducînd echipele sau arbitrînd jocurile ? Ce părere are Federația, în primul rînd ?